

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorphoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 18 Οκτωβρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 303

**ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΩΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ
ΛΟΥΚΑ.**

Υπάρχουν άνθρωποι που περνούν από τη ζωή και αφήνουν πίσω τους έργα, γνώσεις και επιτεύγματα. Υπάρχουν όμως και εκείνοι που αφήνουν κάτι βαθύτερο έναν τρόπο να βλέπουμε τον Θεό, τον άνθρωπο και ολόκληρη τη ζωή. Ένας τέτοιος άνθρωπος υπήρξε ο άγιος απόστολος και ευαγγελιστής Λουκάς. Ιατρός στο επάγγελμα, άνθρωπος μορφωμένος, γνώστης της τέχνης και της γλώσσας, αλλά προπάντων μαθητής του Χριστού, που αφιέρωσε τα χαρίσματά του στη διακονία της Εκκλησίας.

Ο άγιος Λουκάς καταγόταν από την Αντιόχεια της Συρίας. Είχε σπουδαία μόρφωση, γνώριζε την ιατρική επιστήμη και, σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση, ασχολούνταν με τη ζωγραφική. Χειριζόταν εξαιρετικά την ελληνική γλώσσα, γεγονός που διαπιστώνεται από τα δύο θεόπνευστα βιβλία που μας άφησε το κατά Λουκάν Ευαγγέλιο και τις Πράξεις των Αποστόλων.

Σύμφωνα με μία παράδοση, συγκαταλεγόταν στους Εβδομήκοντα Αποστόλους και ήταν ένας από τους δύο μαθητές που πορεύονταν προς Εμμαούς την ημέρα της Αναστάσεως. Περιπατούσαν απογοητευμένοι, συζητώντας για τη Σταύρωση του Διδασκάλου τους. Ο Αναστημένος Χριστός τούς πλησίασε, συμπορεύθηκε μαζί τους και τους εξήγησε τις Γραφές, χωρίς εκείνοι να Τον αναγνωρίζουν. Τα μάτια τους άνοιξαν όταν ο Κύριος ευλόγησε και έκοψε τον άρτο.

Η σκηνή αυτή κρύβει ένα συγκλονιστικό μήνυμα. Ο Χριστός μπορεί να βρίσκεται δίπλα μας ακόμη και όταν εμείς δεν Τον αναγνωρίζουμε. Μπορεί να συμπορεύεται μαζί μας μέσα στη θλίψη, στην απογοήτευση και στην αβεβαιότητα. Δεν απουσιάζει επειδή δεν Τον αισθανόμαστε. Περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να ανοίξει τα μάτια της καρδιάς μας.

Ο Λουκάς συνδέθηκε ιδιαίτερα με τον απόστολο Παύλο, τον οποίο συνόδευσε στις ιεραποστολικές περιοδείες του. Μοιράστηκε μαζί του κινδύνους, διωγμούς, θαλασσοταραχές και στερήσεις. Δεν στάθηκε κοντά του μόνο στις στιγμές της επιτυχίας του κηρύγματος, αλλά και στις ώρες της φυλακίσεως και της εγκαταλείψεως.

Στη δεύτερη επιστολή προς τον Τιμόθεο ο Παύλος γράφει μία συγκινητική φράση «Λουκάς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ». Ο Λουκάς είναι ο μόνος μαζί μου. Μέσα σε αυτές τις λίγες λέξεις χωρά ολόκληρο το μεγαλείο της πιστής φιλίας. Όταν άλλοι απομακρύνθηκαν, εκείνος παρέμεινε. Όταν η παρουσία κοντά στον Παύλο συνεπαγόταν κινδύνους, εκείνος δεν εγκατέλειψε τον δάσκαλο και συνεργάτη του.

Πόσο ανάγκη έχουμε σήμερα από τέτοιους ανθρώπους! Από φίλους που δεν βρίσκονται δίπλα μας μόνο όταν όλα πηγαίνουν καλά. Από ανθρώπους που δεν απομακρύνονται όταν εμφανίζονται η ασθένεια, η φτώχεια, η αποτυχία ή η μοναξιά. Η αληθινή αγάπη δεν αποδεικνύεται τόσο με όσα λέμε, όσο με την παρουσία μας στις δύσκολες στιγμές.

Ο Λουκάς όμως μάς άφησε και έναν ανεκτίμητο πνευματικό θησαυρό. Στο Ευαγγέλιό του παρουσιάζει με ιδιαίτερη ευαισθησία το έλεος και τη φιλάνθρωπία του Χριστού. Μόνο σε αυτό διασώζονται παραβολές όπως του καλού Σαμαρείτη, του ασώτου υιού, του πλουσίου και του Λαζάρου. Είναι σαν ο ιατρός Λουκάς να αναγνωρίζει στο πρόσωπο του Χριστού τον μεγάλο Ιατρό των ψυχών και των σωμάτων.

Ο ίδιος που είχε μάθει να περιποιείται ανθρώπινες πληγές μάς παρουσιάζει έναν Θεό που σκύβει επάνω στις βαθύτερες πληγές της ανθρώπινης υπάρξεως. Έναν Πατέρα που περιμένει τον άσωτο να επιστρέψει. Έναν Σωτήρα που πλησιάζει τους αμαρτωλούς, συγχωρεί, θεραπεύει και αποκαθιστά την αξιοπρέπεια εκείνων που οι άλλοι περιφρονούν.

Ιδιαίτερη θέση στο Ευαγγέλιό του κατέχει και η Υπεραγία Θεοτόκος. Ο Λουκάς διασώζει τον Ευαγγελισμό, την επίσκεψη στην Ελισάβετ, τη Γέννηση του Χριστού και πολύτιμες λεπτομέρειες από τα πρώτα χρόνια της επίγειας ζωής Του. Η εκκλησιαστική παράδοση τον τιμά επίσης ως πρώτο αγιογράφο της Παναγίας. Έτσι, ο Λουκάς μάς παρέδωσε το πρόσωπο του Χριστού και της Μητέρας Του τόσο με τον γραπτό λόγο όσο,

κατά την παράδοση, και με την τέχνη της εικόνας.

Εκείνο που κάνει ιδιαίτερα επίκαιρο τον άγιο Λουκά είναι ότι δεν απέρριψε τις γνώσεις και τα χαρίσματά του όταν ακολούθησε τον Χριστό. Αντίθετα, τα αφιέρωσε στην υπηρεσία Του. Η επιστήμη του έγινε προσφορά, η μόρφωσή του έγινε ευαγγελισμός και η τέχνη του έγινε δοξολογία.

Αυτός είναι ένας δρόμος αγιότητας ανοιχτός σε όλους μας. Ο ιατρός μπορεί να υπηρετεί τον Χριστό θεραπεύοντας με αγάπη. Ο εκπαιδευτικός μορφώνοντας με ευθύνη. Ο γονέας ανατρέφοντας με υπομονή. Ο εργαζόμενος ασκώντας τίμια το επάγγελμά του. Κάθε χάρισμα μπορεί να γίνει ευλογία, όταν παύει να υπηρετεί αποκλειστικά τον εαυτό μας και προσφέρεται στον συνάνθρωπο.

Ο άγιος Λουκάς μάς καλεί τελικά να ενώσουμε τρία πράγματα που συχνά χωρίζουμε τη γνώση, την αγάπη και την πίστη. Να καλλιεργούμε τον νου και να αναγνωρίζουμε τον Χριστό όχι μόνο μέσα στον ναό, αλλά και στο πρόσωπο κάθε ανθρώπου που χρειάζεται τη φροντίδα μας. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.